Het lijkt er dus op dat de Nederlanders zich onder druk van de economische recessie vastklampen aan hun job of, als ze niet actief zijn op de arbeidsmarkt, er blijkbaar van uitgaan dat inspanningen om een job te vinden, op dit ogenblik weinig zin hebben.
Het grootste aantal actieve baanzoekers bevindt zich in de uitzendbureaubranche. In deze sector was ongeveer een derde van haar werknemers actief op zoek naar een baan in het eerste kwartaal van 2009. Een logisch gevolg van de klappen die er op dit moment vallen in deze sector. De sector waar de meeste mensen geen nieuwe baan ambiëren, is de politie. Daar houdt 79 procent vast aan zijn baan en is slechts 21 procent latent op zoek naar een andere job.

Hogere lonen stijgen sneller

Belgische werknemers met een hoger dan gemiddeld loon zien hun inkomen sneller stijgen dan hun collega's met een laag of middenloon. Dat is één van de conclusies uit onderzoek dat de ULB uitvoerde in opdracht van het ABVV. De afstand tussen de gemiddelde waarde van de 10 procent laagste lonen en die van de 10 procent hoogste lonen is tussen 1999 en 2006 groter geworden. In 2006 waren de laagste lonen gemiddeld goed voor 35,5 procent van de hoogste lonen. Voor de middenlonen bedroeg dat 57,3 procent. In 1999 betrof het respectievelijk 36,2 procent en 61,6 procent. Dat de lage en middenlonen toen meer waarde hadden ten opzichte van de toplonen, kan worden verklaard door het verschil in loonstijgingen in de voorbije jaren: loonstijging van de lage inkomens bedroeg tussen 1999 en 2006 gemiddeld 21,7 procent, voor de middengroep 21 procent terwijl de hoge inkomens stegen met 24,1 procent.
Ander element dat uit het onderzoek naar voren komt, is dat de loonverschillen tussen oudere werknemers (55-plussers) en jongeren (-30-jarigen) minder groot zijn dan gedacht. Wel valt op dat de loonverschillen tussen de jongeren onderling veel kleiner zijn dan tussen oudere werknemers onderling.
Over het algemeen is de loonongelijkheid in België minder groot dan in de meeste andere Europese landen, al doen de Scandinavische landen het nog beter. Ook de verhouding tussen het inkomen van een arbeider en het toploon van een CEO is in België minder uitgesproken dan in andere landen, al blijft het wel zo dat de CEO gemiddeld wel 18 keer meer verdient dan de arbeider. In internationaal perspectief is dat echter een vrij beperkt verschil. Ter vergelijking: in Frankrijk bedraagt de verhouding 1 op 23, in Groot-Brittannië zelfs 1 op 32. De Verenigde Staten spannen de kroon met een CEO-inkomen dat het 39-voud bedraagt van dat van een arbeider.

Vergelijking van de lonen van CEO's 1988-2005

	Jaarbezoldiging (2005, in dollar)	Stijging 1988-2005	Verhouding CEO/arbeider (2005)
België	987.387	157%	18
Duitsland	1.181.292	187%	20
Spanje	697.691	98%	17
Frankrijk	1.202.145	197%	23
Italië	1.137.326	232%	26
Nederland	862.711	118%	18
Groot-Brittannië	1.184.936	161%	32
Zweden	948.990	304%	19
Verenigde Staten	2.164.952	166%	39

Werknemer is bereid loon in te leveren in ruil voor flexibel werken
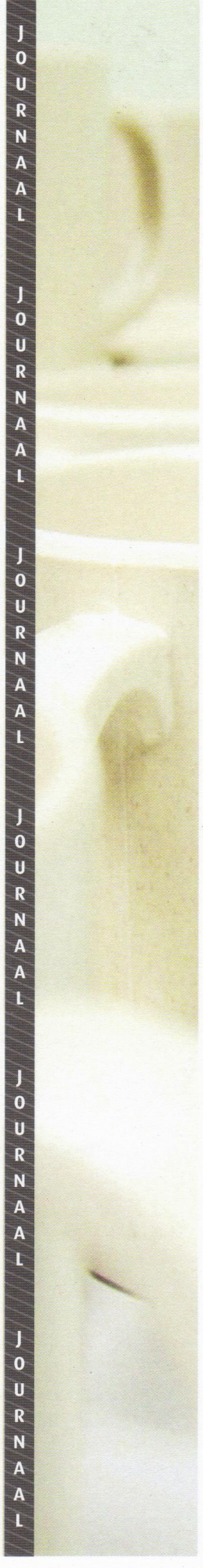
Driekwart van de werknemers is bereid minder loon te overwegen in ruil voor flexibel werken. In Groot-Brittannië ligt dit percentage met 69 procent het laagst. Gemiddeld zouden de respondenten 11 procent willen inleveren. 9 procent van de ondervraagden zou er financieel zelfs meer dan 20 procent op achteruit willen gaan. Dit blijkt uit onderzoek dat onderzoeksbureau Dynamic Markets uitvoerde in opdracht van Avaya. Het rapport Flexible Working 2009 geeft de meningen weer van 3500 werknemers in Frankrijk, Duitsland, Spanje, Italië, Rusland en Groot-Brittannië. Werknemers in Europa en Rusland geloven dat flexibel werken een duidelijk effect heeft op de werkgelegenheid. 85 procent denkt dat flexibiliteit nieuwe banen creëert, mensen aan het werk houdt en nieuwe kansen biedt voor mensen die willen terugkeren in het arbeidsproces. Meer flexibiliteit wordt daarnaast gezien als een stimulans voor zakelijke productiviteit en voor het behoud van getalenteerde medewerkers voor bedrijven. Over het algemeen bestaat de veronderstelling dat flexibele medewerkers gelukkig zijn (67 procent). Ruim de helft (51 procent) van de respondenten heeft het gevoel dat ze productiever zijn.